

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

Xe KAMER

A R R E S T

**nr. 242.076 van 5 juli 2018
in de zaak A. 219.317/X-16.635.**

In zake : Koenraad WOUTERS
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Sonja De Pooter
 kantoor houdend te 2520 Ranst
 Broechemsesteenweg 83
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

 de GEMEENTE NIJLEN
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Yves Loix
 kantoor houdend te 2018 Antwerpen
 Mechelsesteenweg 27
 bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 23 mei 2016, strekt tot de nietigverklaring van het besluit van de gemeenteraad van de gemeente Nijlen van 2 februari 2016 houdende weigering van goedkeuring van het wegentracé bij de aanvraag tot verkavelingsvergunning voor een terrein, gelegen tussen de Beenderstraat en de Hooidonkstraat te Nijlen, kadastraal gekend onder afdeling 1, sectie B, nrs. 276/a, 276/b, 276/c, 276/d, 276/2/c en 276/2/e (hierna: het betrokken terrein).

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een memorie van antwoord ingediend en verzoeker heeft een memorie van wederantwoord ingediend.

Auditeur Wouter De Cock heeft een verslag opgesteld.

De verwerende partij heeft een laatste memorie ingediend.
Verzoeker heeft een laatste memorie ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 27 april 2018.

Staatsraad Jan Clement heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Lennart Nijs, die *loco* advocaat Sonja De Pooter verschijnt voor verzoeker, en advocaat Fatema Hosseini, die *loco* advocaat Yves Loix verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Auditeur Wouter De Cock heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3. Het betrokken terrein is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 5 augustus 1976 vastgestelde gewestplan Mechelen gelegen in woongebied.

Het is tevens gelegen binnen de perimeter van het gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Kern van Nijlen”, meer bepaald binnen een zone “Woonwijken” (artikel 1.3).

4. Op 14 september 2015 (datum van het ontvangstbewijs) dient verzoeker bij het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Nijlen

een verkavelingsaanvraag in voor het verkavelen van het betrokken terrein in achttien loten, waarvan zestien bestemd voor gekoppelde bebouwing en twee voor vrijstaande bebouwing, met de bijhorende infrastructuur tot ontsluiting van deze loten.

5. Het openbaar onderzoek vindt plaats van 12 oktober 2015 tot 10 november 2015. Tijdens dit openbaar onderzoek wordt één bezwaarschrift ingediend.

6. Op 2 februari 2016 neemt de gemeenteraad van de gemeente Nijlen het bestreden besluit, dat als volgt is gemotiveerd:

“De opvatting van de voorgestelde weg, vertrekkend van de Hooidonkstraat en de Beenderstraat, met elkaar verbonden door fiets en voetgangersverbinding met een inrichting als woonerf waar uitsluitend bestemmingsverkeer van de plaatselijke bewoners en bezoekers komt, is in deze fase geen goede oplossing in functie van het gemeentelijk wegennet. De voorgestelde weg voldoet wel aan het beoogde doel, maar door de specifieke inplanting van de weg op het terrein en de nodige ruimingsstrook van de Paddekotseloop ontstaan te ondiepe tuinen die zelfs niet ‘bruikbaar’ kunnen worden ingericht. Er ontstaan hierdoor ernstige problemen rond het gebruik van de tuinstroken en het onderhoud van de waterloop.”

IV. Onderzoek van het enig middel

Standpunt van de partijen

7.1. In het enig middel voert verzoeker onder meer de schending aan van de artikelen 4.2.25, eerste lid, en 4.3.1, § 2, 1° en 2°, van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (hierna: VCRO), de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen’ en van het materiële motiveringsbeginsel.

7.2. Verzoeker betoogt dat de gemeenteraad zijn bevoegdheid heeft overschreden door te toetsen aan de goede ruimtelijke ordening, terwijl enkel het college van burgemeester en schepenen bevoegd is om de vergunningsaanvraag te beoordelen en zich uit te spreken over de overeenstemming van die aanvraag

met de goede ruimtelijke ordening. Het enige argument voor de bestreden beslissing is het ontstaan van te ondiepe tuinen die niet bruikbaar zouden kunnen worden ingericht. De gemeenteraad meent hieruit te kunnen afleiden dat hierdoor ernstige praktische problemen rond het gebruik van de tuinstroken en het onderhoud van de waterloop zouden ontstaan. Dergelijke elementen behoren, aldus verzoeker, tot de beoordeling omtrent de goede ruimtelijke ordening, zodat er sprake is van bevoegdheidsoverschrijding.

Verzoeker voegt er aan toe dat het bestreden besluit geen enkel formeel motief bevat dat gerelateerd is aan de zaak van de wegen, zodat ook artikel 10 van het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000 ‘betreffende de openbare onderzoeken over aanvragen tot stedenbouwkundige vergunning, verkavelingsaanvragen en aanvragen tot verkavelingswijziging’ (hierna: het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000) werd geschonden.

8. In haar memorie van antwoord repliceert de verwerende partij dat wanneer de motivering van de bestreden beslissing van naderbij wordt bekeken, blijkt dat de gemeenteraad zich effectief heeft uitgesproken over het tracé van de weg. Zeer concreet werd gesteld dat de inplanting van de wegeenis, en dus het tracé ervan, niet wenselijk is. Door de wegeenis immers in te planten zoals voorzien in de aanvraag, en tegelijk tuinen te voorzien, wordt het ruimen van de achtergelegen onbevaarbare waterloop *de facto* onmogelijk. De noodzakelijke ruimingsstrook van 5 meter zou in die hypothese immers niet gevrijwaard kunnen worden, nu dit aanleiding zou geven tot onbruikbare tuinstroken. Er wordt met andere woorden eenvoudig vastgesteld dat het tracé of de inplanting van de weg niet wenselijk is. De reden hiervoor is de noodzaak tot het kunnen ruimen van de achtergelegen waterloop.

9. In haar laatste memorie herhaalt de verwerende partij dat de locatie van het tracé van de weg als niet wenselijk werd ervaren.

Beoordeling

10. Het toentertijd geldende artikel 4.2.25, eerste lid, VCRO luidt:

“Als de vergunningsaanvraag wegeniswerken omvat waarover de gemeenteraad beslissingsbevoegdheid heeft, en het vergunningverlenende bestuursorgaan oordeelt dat de vergunning kan worden verleend, neemt de gemeenteraad een beslissing over de zaak van de wegen, alvorens het vergunningverlenende bestuursorgaan een beslissing neemt over de vergunningsaanvraag.”

Zoals bevestigd wordt in de artikelen 2 en 42 van het gemeentedecreet beschikt de gemeenteraad over de volheid van bevoegdheid voor aangelegenheden van gemeentelijk belang, waaronder de zaak van de wegen bedoeld in het toentertijd geldende artikel 4.2.25, eerste lid, VCRO.

Onder “de zaak van de wegen” wordt het bepalen van het tracé van de wegen, alsook de uitrusting ervan verstaan. De gemeenteraad kan enkel daarover uitspraak doen en de motieven van de bestreden beslissing mogen enkel daarop betrekking hebben.

De gemeenteraad is niet bevoegd om de overeenstemming van de verkavelingsaanvraag met een goede ruimtelijke ordening, zoals bedoeld in artikel 4.3.1, §§ 1 en 2, VCRO, te beoordelen.

Het komt het vergunningverlenende bestuursorgaan, zijnde in eerste administratieve aanleg het college van burgemeester en schepenen, toe om de overeenstemming van een verkavelingsaanvraag met een goede ruimtelijke ordening te beoordelen.

Het toentertijd geldende artikel 10 van het besluit van de Vlaamse regering van 5 mei 2000 stelt dat in geval van een vergunningsaanvraag die wegeniswerken omvat als vermeld in artikel 4.2.25 VCRO, de gemeenteraad een gemotiveerd besluit over de zaak van de wegen neemt. Aan die motiveringsplicht is voldaan wanneer deze overheid in haar besluit duidelijk de met de zaak van de wegen verband houdende redenen uiteenzet waarop het is

gesteund, zodat een belanghebbende met kennis van zaken tegen dit besluit kan opkomen en de Raad van State de hem opgedragen wettigheidscontrole kan uitoefenen, namelijk kan nagaan of de overheid haar beslissing heeft gesteund op in rechte en in feite aanvaardbare motieven.

11. Uit de gegevens van de zaak blijkt dat de tuinstroken niet rechtstreeks palen aan het ontworpen wegtracé, doch dat zich tussenin achtereenvolgens de bouwvrije voortuinstrook en de bouwstrook waarin de woningen zullen worden opgericht bevinden. Logischerwijs volgt de diepte van de tuinstrook uit de totale diepte van de kavels *minus* de dieptes van de voortuinstrook en de bouwstrook.

12. Terecht wijst verzoeker er op dat de enige verantwoording van de bestreden weigeringsbeslissing de te beperkte diepte van de tuinstroken is, waardoor “ernstige problemen” rond het gebruik van deze tuinstroken en het onderhoud van de waterloop zouden ontstaan.

Nagaan of de in verzoekers verkavelingsaanvraag voorziene tuinstroken diep genoeg zijn komt evenwel, in eerste administratieve aanleg, het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Nijlen toe, binnen haar toetsing van de overeenstemming met een goede ruimtelijke ordening en met het toepasselijke gemeentelijk ruimtelijk uitvoeringsplan “Kern van Nijlen”.

13. De conclusie is dat de gemeenteraad zijn bevoegdheid heeft overschreden door de bestreden weigering te steunen op een motief waarvan niet blijkt dat het de zaak van de wegen betreft.

14. Het enig middel is in de aangegeven mate gegrond.

BESLISSING

1. De Raad van State vernietigt het besluit van de gemeenteraad van de gemeente Nijlen van 2 februari 2016 houdende weigering van goedkeuring van het wegentracé bij de aanvraag tot verkavelingsvergunning voor een terrein, gelegen tussen de Beenderstraat en de Hooidonkstraat te Nijlen, kadastraal gekend onder afdeling 1, sectie B, nrs. 276/a, 276/b, 276/c, 276/d, 276/2/c en 276/2/e.

2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep tot nietigverklaring, begroot op een rolrecht van 200 euro en op een rechtsplegingsvergoeding van 700 euro die verschuldigd is aan verzoeker.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van vijf juli 2018, door de Raad van State, Xe kamer, samengesteld uit:

Johan Lust,	kamervoorzitter,
Jan Clement,	staatsraad,
Stephan De Taeye,	staatsraad,
bijgestaan door	
Silvan De Clercq,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Silvan De Clercq

Johan Lust